

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันว่า วัตถุประสงค์ที่สำคัญของการดำเนินการคดีอาญาก็คือการค้นหาความจริงให้ได้สมบูรณ์ที่สุด¹ กล่าวคือไม่ว่าจะเป็นการดำเนินคดีอาญาในประเทศที่ใช้กฎหมาย common law หรือประเทศที่ใช้ประมวลกฎหมายต่างก็มีเป้าหมายอยู่ที่การค้นหาความจริง เพื่อนำความจริงที่ได้นั้นมาชี้ขาดคดีอาญาที่เกิดขึ้น

ในคดีอาญานั้นถือ "หลักการตรวจสอบ" (Untersuchungsgrundsatz) ซึ่งถือเป็นหน้าที่ของเจ้าพนักงานและศาลที่จะต้องตรวจสอบข้อเท็จจริง ในเรื่องที่กำลังกล่าวหา และในการนี้ เจ้าพนักงานและศาลมีอำนาจหน้าที่ค้นหาความจริงโดยไม่มีข้อผูกมัดใด ๆ การดำเนินการทั้งหลายของเจ้าพนักงานจะเป็นการกระทำเพื่อยืนยันข้อกล่าวหา ซึ่งถ้าฟังได้โดยปกติ เจ้าพนักงานก็จะฟ้องให้ศาลพิจารณาพิพากษาต่อไป และเมื่อได้มีการยื่นฟ้องแล้วการดำเนินการทั้งหลายในศาลในคดีที่เจ้าพนักงานได้ฟ้องแล้วนั้น รวมทั้งในคดีที่ผู้เสียหายฟ้องก็เป็นการกระทำเพื่อยืนยันข้อกล่าวหาเช่นเดียวกับการกระทำในชั้นเจ้าพนักงาน และถ้าฟังได้ว่ามีการกระทำความจริงศาลก็จะกำหนดสภาพบังคับสำหรับการกระทำคดีนั้นต่อไป²

เมื่อมีการกระทำผิดอาญาเกิดขึ้น สิ่งที่ไม่อาจปฏิเสธได้ก็คือ ตัวผู้กระทำความผิดนั้นเอง ย่อมจะเป็นผู้ที่รู้ความจริงในเรื่องที่เขาได้กระทำความผิดลงไป

¹ Yale Kamisar, Wayne R. Lafave, Jerold H. Israel, Modern Criminal Procedure (St. Paul, Minn, West Publishing Co., 1974) P.1208.

² คณิต ณ นคร, กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา, (กรุงเทพฯ : เจริญวิทย์การพิมพ์, 2528) หน้า 3 - 5

ทั้งหมด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในคดีอาญาที่ขาดพยานหลักฐาน ย่อมจะเป็นที่แน่นอนว่า
 ตัวผู้กระทำความผิดแต่เพียงผู้เดียวเท่านั้น ที่เป็นผู้รู้ความจริงอันจะนำไปสู่การชี้
 ชำคคดีอาญาเรื่องนั้นได้ ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าการดำเนินคดีอาญาหากผู้กระทำ
 ความผิดได้ยอมเปิดเผยความจริงด้วยความสมัครใจว่า เขาเป็นผู้กระทำความผิดโดย
 การรับสารภาพต่อเจ้าพนักงานและศาล ย่อมจะส่งผลให้การดำเนินคดีอาญาเรื่องนั้น
 บรรลุวัตถุประสงค์ในการค้นหาความจริง

คำรับสารภาพโดยทั่วไปแล้วย่อมเป็นพยานหลักฐานที่ดีที่สุด³ จากการ
 ศึกษาพบว่าในการดำเนินคดีอาญานั้น คำรับสารภาพของบุคคลผู้ถูกกล่าวหาว่าได้
 กระทำความผิดยังคงมีบทบาทและอิทธิพลต่อคำพิพากษาของศาลอย่างมาก⁴ และ
 สำหรับการดำเนินคดีอาญาในชั้นเจ้าพนักงานคำรับสารภาพของผู้ต้องหาที่มีบทบาท
 และความสำคัญอย่างมากเช่นเดียวกัน โดยปรากฏว่าในการสอบสวนดำเนินคดีไม่ว่า
 ว่าจะ เป็นพนักงานสอบสวนในประเทศใด ก็มักจะพยายามกระทำทุกวิถีทางเพื่อให้
 ผู้ต้องหาให้การรับสารภาพเสมอ แม้ว่าตามหลักทั่วไปของกฎหมายวิธีพิจารณาความ
 อาญา จะให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ต้องหาเป็นผู้บริสุทธิ์จนกว่าจะพิสูจน์ได้ว่าเป็นผู้กระ
 ทำผิด และการสอบสวนจะใช้วิธีการอื่นเป็นการบีบบังคับ ล่อลวง หรือกระทำโดย
 มีข้อบด้วยประการอื่น ๆ มิได้ก็ตาม⁵

ในการรับฟังคำรับสารภาพเป็นพยานหลักฐานกล่าวโดยทั่วไปแล้ว หาก
 ประเทศใดยึดหลักสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคลเป็นหลักแล้วก็จะมุ่งทางด้านกำหนดขอบ

³ วังษ์ วีระพงศ์, การรวบรวมและการนำสืบพยานหลักฐานในคดีอุกฉกรรจ์,
 (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ดุสิตสัมพันธ, 2509), หน้า 172

⁴ ก่อเกียรติ เอี่ยมบุตรลบ, "หลักการรับฟังคำรับสารภาพของผู้ต้องหา",
 วิทยานพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
 2527, หน้า 7.

⁵ เรื่องเดียวกัน, หน้า 166

เขตของการรับฟังคำรับสารภาพเป็นพยานหลักฐานไว้อย่างเคร่งครัดมาก⁶ แต่
ถ้าประเทศใดยึดหลักผลประโยชน์ของรัฐทางด้านความก้าวหน้าของการสอบสวนเพื่อ
ให้ได้มาซึ่งคำรับสารภาพแล้ว ก็จะยอมให้มีการรับฟังคำรับสารภาพเป็นพยานหลัก
ฐานได้อย่างกว้างขวาง⁷

อย่างไรก็ตาม ในประเทศต่าง ๆ ไม่ว่าจะประเทศที่ใช้ระบบกฎหมาย
แบบ common law เช่น อังกฤษ อเมริกา ออสเตรเลีย เป็นต้น หรือในประเทศ
ที่ใช้ระบบกฎหมายแบบ civil law เช่น ฝรั่งเศส เยอรมัน รวมทั้งประเทศไทย
ด้วย มีหลักทั่วไปในการรับฟังคำรับสารภาพเป็นพยานหลักฐานว่า คำรับสารภาพที่จะ
รับฟังเป็นพยานหลักฐานได้นั้น จะต้องได้มาด้วยความสมัครใจปราศจากการบังคับ
ไม่ว่าด้วยวิธีการใด ๆ เช่น การข่มขู่ การใช้วิธีการอันรุนแรง การให้สัญญา หรือ
การล่อลวงให้กลอุบายต่าง ๆ⁸

ในเรื่องความสมัครใจของคำรับสารภาพนี้ องค์การสหประชาชาติได้จัดให้
มีการสัมมนาทางกฎหมายและวิธีพิจารณาความอาญาขึ้น ณ กรุงบาเกียว ประเทศ
ฟิลิปปินส์ เมื่อปี 2501 ได้ข้อสรุปประการหนึ่งว่า คำรับสารภาพที่มีได้กระทำด้วย
ความสมัครใจแล้วไม่ควรรับฟังเป็นพยานหลักฐาน⁹

คำรับสารภาพที่รับฟังเป็นพยานหลักฐานได้จะต้องประกอบด้วย

1. ความสมัครใจของผู้ให้คำรับสารภาพ และ

⁶Bassiouni M, Cherif, Criminal Law and Its Processes,
(Illionis : Charles C thomas Publisher, 1969), p.411.

⁷Herbert L. Pacders, The limits of the Criminal
Sanction (California : Stanford University Press, 1968), p.189.

⁸ ก่อเกียรติ เอี่ยมบุตรลบ, "หลักการรับฟังคำรับสารภาพของผู้ต้องหา",
หน้า 61.

⁹อุทัย วิเศษสมิต, "การคุ้มครองสิทธิมนุษยชนอันเกี่ยวกับกฎหมาย และวิธี
พิจารณาความอาญา", ตุลพาท 4 (เมษายน 2503) : 418-419

2. ปราศจากการกระทำอันเป็นการชักชวนอย่างใดอย่างหนึ่งที่น่าไปสู่ความไม่สมัครใจ เช่น

2.1 การบังคับให้รับสารภาพ หรือ

2.2 การให้สัญญา หรือ

2.3 วิธีการอื่น ๆ ที่ทำให้คำรับสารภาพถูกกระทำด้วยความไม่สมัครใจ เป็นต้น

หลักการในเรื่องความสมัครใจ เป็นหลักสำคัญที่สุดประการหนึ่งของกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในนานาประเทศ ที่ป้องกันผู้ถูกกล่าวหาจากการถูกบังคับหรือโดยการชักชวนที่ไม่สมควร¹⁰

ในประเทศสหรัฐอเมริกาได้ให้ความสำคัญต่อหลักความสมัครใจดังกล่าวเป็นอย่างมาก โดยได้กำหนดให้เป็นเอกสิทธิ์ตามรัฐธรรมนูญที่จำเลยมีสิทธิที่จะไม่ให้การเป็นปฏิปักษ์ต่อตนเองในคดีอาญา (Priviledge against Self - incrimination) ซึ่งเอกสิทธิ์ดังกล่าวได้ขยายขอบเขตไปถึงจำเลยในขณะที่มีสภาพเป็นผู้ต้องหาด้วย ซึ่งภายใต้หลักนี้ รัฐธรรมนูญสหรัฐระบุว่าพนักงานสอบสวนไม่เพียงแต่ไม่ใช่กำลังขู่บังคับ การให้สัญญา การทำให้ผู้ต้องหาตกใจที่จะรับสารภาพเท่านั้น แต่คำรับสารภาพดังกล่าวของผู้ต้องหาจะต้องเกิดจาก " ความอิสระและสมัครใจด้วย"¹¹

ในประเทศไทย หลักในเรื่องความสมัครใจปรากฏอยู่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา โดยผู้ต้องหาไม่มีสิทธิที่จะไม่ให้การ หรือจะให้การอย่างไรก็ได้ และพนักงานสอบสวนมีหน้าที่ต้องเตือนผู้ต้องหาก่อนให้การว่า " ถ้อยคำที่ผู้ต้องหากกล่าว

¹⁰ Berger, Mark. "The Supreme Court and the Privilege Against Self - Incrimination". Taking the Fifth. Boston : Lexington Bock, 1980, p. 103.

¹¹ ธีรจักร ปัทมสิงห์ ณ อยุธยา, "หน้าที่ของพนักงานสอบสวนในการเตือนผู้ต้องหาในคดีอาญา", อัยการ 38 (กุมภาพันธ์ 2524) : 60

นั้นอาจใช้เป็นพยานหลักฐานยืนยันเขาในการพิจารณาได้"¹² นอกจากนี้กฎหมายยังบัญญัติห้ามมิให้พนักงานสอบสวนทำหรือจัดให้ทำการใด ๆ ซึ่งเป็นการล่อลวงหรือขู่เข็ญ หรือให้สัญญากับผู้ต้องหา เพื่อจูงใจให้เขาให้การอย่างใดอย่างหนึ่ง ในเรื่องที่ต้องหา นั้นโดยพยานหลักฐานที่ได้จากการจูงใจมี คำมั่นสัญญา ขู่เข็ญ หลอกลวงหรือโดยมิชอบประการอื่นจะรับฟัง เป็นพยานหลักฐานมิได้¹³

แม้จะกล่าวได้ว่าคำรับสารภาพในคดีอาญา เป็นพยานหลักฐานที่ดีที่สุดก็ตาม แต่ก็ปรากฏว่าคำรับสารภาพของผู้ต้องหาที่ได้ให้การต่อพนักงานสอบสวน เป็นเพียงพยานบอกเล่าหรือพยานชั้นสองเท่านั้น ซึ่งจากการศึกษาพบว่าคำให้การรับสารภาพของผู้ต้องหาในชั้นสอบสวน จะเป็นพยานหลักฐานที่ไม่มีความสำคัญเท่าที่ควรในการพิจารณาพิพากษาคดีของศาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในคดีที่จำเลยปฏิเสธในชั้นศาลซึ่งศาลฎีกาได้วางแนวทางในการวินิจฉัยไว้ว่าลำพังแต่เพียงคำรับสารภาพในชั้นสอบสวนของจำเลยซึ่งจำเลยปฏิเสธในชั้นพิจารณา ไม่อาจนำมาฟังลงโทษจำเลยได้¹⁴ แต่อย่างไรก็ตามคำรับสารภาพของจำเลยในชั้นสอบสวนอาจใช้ยืนยันจำเลยในชั้นพิจารณาของศาลได้ หากมีพยานหลักฐานประกอบฟังได้ว่า จำเลยให้การรับสารภาพด้วยความสมัครใจ และตามความสัตย์จริง¹⁵

จากแนวทางการวินิจฉัยของศาลฎีกาดังกล่าวทำให้เกิดข้อพิจารณาว่าเหตุที่ทำให้คำให้การรับสารภาพของผู้ต้องหาในชั้นพนักงานสอบสวนเป็นพยานหลักฐานที่มีน้ำหนักน้อย น่าจะเป็นเพราะว่าคำรับสารภาพของผู้ต้องหาเป็นเพียงพยานบอกเล่าซึ่งแม้จะอยู่ในข้อยกเว้นตามกฎหมายให้รับฟังเป็นพยานหลักฐานได้ก็ตาม แต่ศาลก็ไม่ได้เห็นและไม่ได้รับฟังคำรับสารภาพนั้นด้วยตนเองจึงไม่สามารถทราบได้ว่าในขณะที่ผู้ต้องหาให้การรับสารภาพต่อพนักงานสอบสวนนั้นผู้ต้องหาได้ให้การด้วยความสมัครใจ

¹² ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 134

¹³ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 135, 226

¹⁴ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2724/2519

¹⁵ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1559/2508

โดยแท้จริงหรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อผู้ต้องหาได้การปฏิเสธในชั้นพิจารณาก็มักจะอ้างอยู่เสมอว่า คำรับสารภาพในชั้นสอบสวนมิได้เกิดจากความสมัครใจเหตุที่ทำให้การรับสารภาพต่อพนักงานสอบสวนก็เนื่องจากถูกบังคับขู่เข็ญ หรือหลอกลวง หรือพนักงานสอบสวนได้กระทำมิชอบด้วยประการอื่น ๆ ทำให้ผู้ต้องหารับสารภาพ

จากการศึกษาดังกล่าวข้างต้นพบว่า การรับฟังคำรับสารภาพของผู้ต้องหาในชั้นสอบสวนเป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลนั้นมีปัญหาที่สำคัญ 3 ประการคือ ประการที่ 1 จะมีวิธีการอย่างไรที่จะทำให้เชื่อได้ว่าคำให้การรับสารภาพของผู้ต้องหาในชั้นสอบสวน เป็นไปตามความสัตย์จริง และเกิดจากความสมัครใจของผู้ต้องหาโดยแท้จริง ประการที่ 2 เมื่อผู้ต้องหาได้ให้การรับสารภาพในชั้นสอบสวนตามความสัตย์จริง และด้วยความสมัครใจโดยแท้จริงแล้วจะมีวิธีการอย่างไรที่จะทำให้คำรับสารภาพนั้นเป็นพยานหลักฐานที่มีน้ำหนักใช้ยืนยันจำเลยที่ปฏิเสธในชั้นพิจารณาของศาลได้ ประการที่ 3 เมื่อผู้ต้องหาได้ให้การรับสารภาพในชั้นสอบสวนด้วยความสมัครใจตามความสัตย์จริงแล้ว จะมีวิธีการอย่างไรที่จะป้องกันไม่ให้เขากลับคำให้การปฏิเสธในชั้นศาล

ในการรวบรวมพยานหลักฐานของพนักงานสอบสวนในปัจจุบัน มีวิธีการปฏิบัติประการหนึ่งเรียกว่า การนำชี้ที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพ เป็นวิธีการที่พนักงานสอบสวนปฏิบัติมาเป็นเวลานานแล้ว วิธีการนี้จะนำมาใช้เฉพาะในคดีอาญาที่ผู้ต้องหาให้การรับสารภาพ โดยพนักงานสอบสวนจะนำตัวผู้ต้องหาที่รับสารภาพไปชี้ที่เกิดเหตุ ซึ่งในทางปฏิบัติพนักงานสอบสวนจะให้ผู้ต้องหาแสดงท่าทางต่าง ๆ ในการกระทำความผิดตามรายละเอียดต่าง ๆ ที่ปรากฏในคำให้การรับสารภาพ แล้วพนักงานสอบสวนจะบันทึกการนำชี้ที่เกิดเหตุดังกล่าว เพื่อใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบคำรับสารภาพของผู้ต้องหา ซึ่งวิธีการนำชี้ที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพดังกล่าวนี้เมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นวิธีการปฏิบัติที่น่าจะสามารถนำมาพัฒนาให้เป็นมาตรการสำหรับแก้ปัญหาในเรื่องการรับฟังคำรับสารภาพของผู้ต้องหาในชั้นสอบสวนเป็นพยานหลักฐานในชั้นพิจารณาทั้ง 3 ประการดังกล่าวข้างต้นได้ กล่าวคือ จะเป็นมาตรการที่ใช้ยืนยันให้เห็นว่า คำรับสารภาพของผู้ต้องหาในชั้นสอบสวนเป็นไปด้วย

ความสัจจริง และเกิดจากความสมัครใจของผู้ต้องหาโดยแท้จริง และเป็นพยานหลักฐานประกอบทำให้คำรับสารภาพของผู้ต้องหาในชั้นสอบสวน เป็นพยานหลักฐานที่มีน้ำหนักน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้นและใช้ยืนยันเลยในการพิจารณาในชั้นศาลได้และในขณะเดียวกันจะส่งผลทางด้านจิตวิทยาต่อผู้ต้องหาทำให้เขาไม่กล้าค่าให้การปฏิเสธในชั้นศาลอีกด้วย

โดยเหตุที่ปัญหาอาชญากรรมในปัจจุบันได้เกิดขึ้นอย่างรุนแรงและมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นอยู่ตลอดเวลา ดังนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาปรับปรุงกระบวนการดำเนินคดีอาญาของรัฐให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นในทุกวิถีทางเพื่อรองรับปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้น แต่ในขณะเดียวกันก็ต้องคำนึงถึงหลักการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของบุคคลควบคู่ไปด้วย

วิธีการนำชี้ที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพของผู้ต้องหาหากได้มีการพัฒนาปรับปรุงให้อยู่ภายในขอบเขตและวิธีการปฏิบัติที่เหมาะสมแล้ว ก็จะเป็นมาตรการที่สำคัญประการหนึ่งที่จะสามารถเพิ่มประสิทธิภาพ ให้กับกระบวนการดำเนินคดีอาญาของรัฐได้เป็นอย่างดี จึงควรที่จะได้ศึกษาวิเคราะห์ว่าผลของการนำชี้ที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพ จะสามารถนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการรับฟังคำรับสารภาพของผู้ต้องหาเป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาของศาลและการชั่งน้ำหนักคำพยานหลักฐานได้เพียงใด ตลอดจนควรจะกำหนดขอบเขตวิธีการปฏิบัติอย่างไร จึงจะเกิดความเหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินคดีอาญาได้อย่างแท้จริง

1.2 สมมติฐานของการศึกษา

เมื่อผู้ต้องหารับสารภาพและสมัครใจนำชี้ที่เกิดเหตุ การนำชี้ที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพนั้นจะนำมาใช้ในชั้นพิจารณาคดีได้เพียงใด

1.3 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.3.1 ศึกษาถึงหลักเกณฑ์ และขอบเขตของการรับฟังคำรับสารภาพเป็นพยานหลักฐานตลอดจนการชั่งน้ำหนักคำพยานหลักฐานกรณีการรับฟังคำรับสารภาพที่เป็นบรรทัดฐานอยู่ในปัจจุบัน

1.3.2 ศึกษาถึงความสำคัญ และความจำเป็นในการนำชี้ที่เกิดเหตุประกอบ คำรับสารภาพ และขอบเขตวิธีการปฏิบัติตามกฎหมาย และระเบียบปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง ว่าจะมีความเหมาะสมหรือไม่เพียงใด ตลอดจนจะสามารถนำผลของการนำชี้ที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในการดำเนินคดีอาญาได้เพียงใด และศึกษาถึงแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาวิธีการปฏิบัติดังกล่าวให้เกิดความเหมาะสม และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.3.3 ศึกษาถึงผลกระทบต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากวิธีการปฏิบัติในการนำชี้ที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพ

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

ในการศึกษานี้กำหนดขอบเขตเฉพาะ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการนำชี้ที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพของผู้ต้องหา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวิธีการปฏิบัติในการสอบสวน คดีอาญาที่ผู้ต้องหาให้การรับสารภาพ สำหรับในเรื่องการทำแผนประทุษกรรมตาม ระเบียบของกรมตำรวจนั้น เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเก็บข้อมูลในด้านตำหนิรูปพรรณ ของผู้กระทำความผิดและร่องรอยของผู้กระทำความผิดเพื่อให้ทราบถึงแบบแผน และวิธีการกระทำความผิดสำหรับใช้ในการตรวจสอบหาตัวคนร้ายจะไม่อยู่ในขอบเขต ของการศึกษานี้

1.5 วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษานี้เป็นแบบการวิจัยเอกสาร โดยเน้นหนักในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการ สอบสวนผู้ต้องหาในคดีอาญา การรับฟังคำรับสารภาพของผู้ต้องหาเป็นพยานหลักฐาน ในการพิจารณาคดีของศาล กฎหมายและระเบียบวิธีการปฏิบัติขององค์กรที่เกี่ยวข้อง โดยการรวบรวมข้อมูลจากตำรา เอกสารอ้างอิงทางกฎหมายบทความที่แสดงความคิดเห็นทางกฎหมาย ตลอดจนคำพิพากษาของศาลฎีกาในเรื่องที่เกี่ยวข้อง

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ทราบถึงหลักเกณฑ์และขอบเขตในการรับฟังคำรับสารภาพเป็นพยานหลักฐานในการขึ้นพิจารณาของศาล ตลอดจนการวินิจฉัยซึ่งนำหนักคำพยานหลักฐานในกรณีคำรับสารภาพ

1.6.2 ทราบถึงความสำคัญ และความจำเป็นในการนำชี้ที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพและระเบียบวิธีการปฏิบัติของพนักงานสอบสวนที่กระทำต่อผู้ต้องหา ตลอดจนผลกระทบต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงพัฒนาวิธีการปฏิบัติดังกล่าวให้เกิดประสิทธิภาพ และอยู่ในขอบเขตที่เหมาะสมต่อไป

1.6.3 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินคดีอาญา สามารถนำหลักเกณฑ์หรือแนวทางการศึกษาทางวิชาการไปประยุกต์ใช้ในทางปฏิบัติได้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย